

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการแก้ไขปัญหาหลักการใช้ภาษาไทยของนักเรียนคะฉิ่นในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ผู้วิจัย	ณัฐฤทัย อรุณศิริโรจน์และเฉลิมชัย ไชยชมภู
หน่วยงาน/คณะ	ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ทุนอุดหนุนการวิจัย	สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
ปีที่พิมพ์	2561

บทคัดย่อ

งานวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระบบวากยสัมพันธ์ภาษาคะฉิ่น ในระดับหน่วยคำ คำ วลี อนุภาค และประโยค โดยใช้ทฤษฎีแทกเมมิก (Tagmemic) ของ Thomas (1993) และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระบบวากยสัมพันธ์ภาษาคะฉิ่นและภาษาไทย 2) เพื่อสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์เรื่องการเรียนรู้วากยสัมพันธ์ภาษาไทยสำหรับนักเรียนไทยเชื้อสายคะฉิ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านหนองเขียวและโรงเรียนอรุณทัตวิทยาคม อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านหลักการใช้ภาษาไทยในเรื่องระบบวากยสัมพันธ์ภาษาไทย ก่อนและหลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนไทยเชื้อสายคะฉิ่นในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องหลักการใช้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนไทยเชื้อสายคะฉิ่นในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คู่มือประกอบการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องหลักการใช้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนไทยเชื้อสายคะฉิ่นในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องหลักการใช้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนไทยเชื้อสายคะฉิ่นในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้เครื่องมือ ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำคะแนนการทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) และทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า จากการเปรียบเทียบระหว่างระบบโครงสร้างของภาษาไทยกับระบบโครงสร้างภาษาคะฉิ่นจะเห็นได้ว่ามีโครงสร้างของระบบภาษาทั้งสองมีความเหมือนกัน และแตกต่างกัน โดยความแตกต่างที่ปรากฏในโครงสร้างนามวลีระหว่างระบบภาษาทั้งสองคือนามวลีในภาษาไทยและภาษาคะฉิ่นวางตำแหน่งของส่วนขยายค่านามไว้แตกต่างกัน กล่าวคือภาษาไทยวางตำแหน่งส่วนขยายค่านามไว้ข้างหลังค่านามหลัก ส่วนภาษาคะฉิ่นวางตำแหน่งส่วนขยายค่านามไว้ทั้งข้างหน้าและข้างหลังค่านามหลัก สำหรับโครงสร้างกริยาวลีพบว่ากริยาวลีในภาษาไทยและภาษาคะฉิ่นวางตำแหน่งของส่วนขยายคำกริยาไว้เหมือนกันและแตกต่างกัน ดังนี้ทั้งภาษาไทยและภาษาคะฉิ่นคำกริยาวิเศษณ์

บอกลักษณะจะปรากฏหลังคำกริยาหลัก แต่ความแตกต่างของระบบโครงสร้างกริยาลีที่เกิดขึ้นของทั้งสองภาษา ในภาษาไทยมีการใช้คำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงความถี่ เวลาและสถานที่เพื่อขยายคำกริยาหลัก ซึ่งจะวางตำแหน่งไว้ด้านหลังคำกริยา ส่วนในภาษาคะฉิ่นนั้นจะวางตำแหน่งของคำกริยาวิเศษณ์ดังกล่าวไว้หน้าคำนามหลัก ซึ่งลักษณะประการหลังนี้จะไม่ปรากฏในภาษาไทย นอกจากนั้นในกรณีที่คำที่แสดงทัศนภาวะ เช่นคำว่า “ต้อง”, หรือ “จะ” ซึ่งทำหน้าที่ขยายคำกริยาหลัก บ่งบอกความเป็นไปได้ ในภาษาไทยคำเหล่านี้จะปรากฏหน้าคำนามหลักเสมอ ซึ่งตรงกันข้ามกับการเรียงคำในภาษาคะฉิ่น เนื่องจากในภาษาคะฉิ่นจะวางคำเหล่านี้ไว้ข้างหลังคำกริยาหลัก

สำหรับคำว่า ‘ควร’ ซึ่งถูกกำหนดให้เป็นชนิดของกริยาช่วย (กริยานุเคราะห์) ในภาษาไทยจะวางตำแหน่งของคำดังกล่าวไว้ด้านหลังกริยาหลัก ส่วนในภาษาคะฉิ่นจะถูกวางตำแหน่งไว้ด้านหลังกริยาหลัก ถ้าในคำกริยาลีนั้นมีการปรากฏของคำที่แสดงทัศนภาวะ เช่นคำว่า ‘ต้อง’ โครงสร้างของคำกริยาลีดังกล่าวจะมีการเรียงลำดับ คำกริยาลีหลัก ± คำที่แสดงทัศนภาวะ ± กริยาช่วย /ga/ ‘ควร’ และส่วนประกอบกริยาลีสุดท้ายที่มีความแตกต่างกันระหว่างภาษาไทยและภาษาคะฉิ่น คือ คำที่แสดงกาล (tense) ในภาษาไทยคำที่แสดงกาล เช่นคำว่า ‘กำลัง’, ‘อยู่’, ‘แล้ว’ จะถูกกำหนดให้อยู่ในตำแหน่งด้านหน้าหรือด้านหลังคำกริยาหลัก ส่วนในภาษาคะฉิ่นคำเหล่านี้จะถูกกำหนดให้อยู่ในตำแหน่งด้านหลังของคำกริยาหลักเท่านั้น ซึ่งในภาษาคะฉิ่น จะใช้คำว่า /nga/ หรือ /taw/ ‘กำลัง/อยู่’ แสดงการกระทำที่ผู้พูดกำลังทำอยู่ และ /sai/ ‘แล้ว’ แสดงการกระทำที่ผู้พูดได้ทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว

การเปรียบเทียบส่วนประกอบวลีซึ่งประกอบไปด้วยคำคุณศัพท์วลี คำวิเศษณ์วลี และบุพบทวลี ในภาษาไทยและภาษาคะฉิ่นคำคุณศัพท์วลีถูกใช้ในการขยายคำนาม แต่เนื่องจากภาษาคะฉิ่นเป็นภาษาที่มีคำคุณศัพท์ขนาดเล็ก (Hanson, 1896) ซึ่งคำคุณศัพท์ในภาษาคะฉิ่นจะมีวงคำศัพท์เพียงแค่ 4 ประเภทเท่านั้นคือคำคุณศัพท์ที่แสดงมิติ อายุ คุณค่าและสี ซึ่งจะถูกกำหนดให้วางอยู่ตำแหน่งหน้าคำนามดังเช่นการเรียงคำนามวลีในภาษาไทย แต่สำหรับคำคุณศัพท์ที่นอกเหนือจากวงคำศัพท์ 4 ประเภทนี้จะถูกกำหนดให้วางไว้ด้านหน้าคำนามหลักและตามด้วยการกที่ใช้สร้างนามวลี ‘ai’

สำหรับคำกริยาวิเศษณ์วลีในภาษาไทยและภาษาคะฉิ่นมีหน้าที่เหมือนกันคือใช้ขยายกริยาให้มีความชัดเจนมากขึ้น ในส่วนของตำแหน่งการเรียงคำพบว่ามีความเหมือนกันระหว่างโครงสร้างของทั้งสองภาษา กล่าวคือคำวิเศษณ์วลีจะปรากฏอยู่ข้างหลังคำกริยาหลัก และบุพบทวลีในภาษาไทยและภาษาคะฉิ่นถูกใช้เพื่อทำหน้าที่ขยายให้ประโยคมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยลักษณะการปรากฏของบุพบทวลีในภาษาคะฉิ่นจะแตกต่างกับภาษาไทย

สำหรับโครงสร้างในระดับประโยคของภาษาไทยและภาษาคะฉิ่นพบว่าในภาษาไทยโครงสร้างในระดับประโยคความเดียวจะประกอบด้วยประธานตามด้วยกริยาและกรรม ส่วนในภาษาคะฉิ่นจะพบการเรียงคำในรูปแบบที่แตกต่างกันคือประธานตามด้วยกรรมและกริยา และท้ายประโยคบอกเล่าจะมีตัวกำกับกราก /ai/ เพื่อบ่งบอกว่าประโยคเหล่านี้เป็นประโยคบอกเล่าเสมอ

ส่วนโครงสร้างในระดับประโยคความรวมนั้นพบว่าในภาษาไทยจะพบประโยคความรวมที่มีคำเชื่อมปรากฏอยู่ในตำแหน่งต่างกัน 2 ตำแหน่ง คือมีคำเชื่อมอยู่หน้าประโยคและมีคำเชื่อมอยู่ระหว่างประโยคทั้งสอง ส่วนในภาษาคะฉิ่นพบประโยคความรวมที่มีคำเชื่อมปรากฏอยู่ในตำแหน่งต่างกัน 3 ตำแหน่งคือมีคำเชื่อมอยู่หน้าประโยค ท้ายประโยค และอยู่ระหว่างประโยคทั้งสอง และการวิเคราะห์การเปรียบเทียบระหว่างโครงสร้างประโยคความซ้อนระหว่างภาษาไทยและภาษาคะฉิ่นพบว่าปรากฏทั้งความเหมือนและความแตกต่าง โดยลักษณะที่เหมือนกันคือทั้งในภาษาไทยและภาษาคะฉิ่นมีอนุพากย์คุณศัพท์และอนุพากย์วิเศษณ์ ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายในประโยคความซ้อน แต่สำหรับการเรียงคำพบว่าในภาษาไทยอนุพากย์เหล่านี้จะวางอยู่ในตำแหน่งข้างหลังของคำนามหลักที่มันขยายอยู่ ส่วนในภาษาคะฉิ่นจะวางไว้ในตำแหน่งข้างหน้าของคำหลัก

นอกจากนั้นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อแก้ไขปัญหาหลักการใช้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคุณภาพในระดับดี จากการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และมีคุณภาพในระดับดี จากการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิคและการผลิตสื่อ และผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษาและบทเรียนคอมพิวเตอร์ฯ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.47/81.23 และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไทยเชื้อสายคะฉิ่นจากการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อแก้ไขปัญหาทางด้านหลักการใช้ภาษาไทยสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ไวยากรณ์แทคมิมิก วากยสัมพันธ์คะฉิ่น ภาษาคะฉิ่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

Research Title: The Development of Computer Assisted Instruction to Solve Thai Principle and Usage Problems of Secondary School Kachin Ethnic Students

Researcher: Nutreutai Arunsirot and Chalermchai Chaichompoo

Faculty/Department: Department of Western Languages, Faculty of Humanities and Social Sciences

Research Fund Source: National Research Council of Thailand

Published Year: 2561

Abstract

The objectives of this research were to study in the syntactic structure of Kachin at the phoneme, word, phrase, clause and sentence levels by applying the Tagmemic theory of Thomas (1993) and to compare the differences of Kachin and Thai syntactic structures; to construct the computer-assisted language learning lessons on Thai syntactic structures with the efficiency standard criteria of 80/80 for secondary Kachin students at Nong Khiaw and Arunothai Withayakhom schools in Chiang Dao district, Chiang Mai province; and to compare the students' learning achievements before and after implementing the computer-assisted language learning program. The research instruments included the computer-assisted language learning program on principles of Thai syntactic usage for the Kachin students, the handbook for the implementation of the program, and the learning achievement test that was administered before and after the implementation of the program. The pre-test and post-test scores were analyzed for mean, standard deviation and t-test.

The research results revealed that there are both similarities and differences of the phonological and syntactic structures between the two languages. For the noun phrase structure, a modifier always follows the noun head in Thai, but it can either precede or follow the noun head in Kachin. For the verb phrase structure, adverbs of manner follow the verb head in both languages. However, adverbs or frequency, time and place follow the verb head in Thai but precede the verb head in Kachin.

Additionally, modality like 'must' or 'will' indicating obligation and possibility always precedes the verb head in Thai, but follows the verb head in Kachin.

For the word 'should', which is an auxiliary verb in Thai, it always precedes the verb head in Thai but follows the verb head in Kachin. For the verb phrase with modality like 'must' in Kachin, the structural sequence is verb head \pm modality \pm auxiliary verb /ga/ 'should'. As for words indicating tenses (progressive and perfective), they can precede or follow the verb head in Thai, whereas they can only follow the verb head in Kachin. In Kachin, /nga/ or /taw/ indicate the progressive aspect and /sai/ indicates the perfective aspect.

At the phrase level, the comparison is on adjective, adverb and prepositional phrases. An adjective phrase is used to modify a noun in the two languages. However, adjectives in Kachin is small and closed (Hanson, 1896). Four types of adjectives that express dimension, age, value and color are placed after a noun head as in Thai. Other adjectives are placed before the noun head, followed by the nominal case /ai/.

For the adverb phrase, its function is to modify the main verb in a sentence in both languages. Its position in the two languages is the same in that it follows the main verb. The prepositional phrase is used to modify and clarify the sentence in the two languages, but its occurrence in the sentence is different in the two languages.

For the sentence structures, it is found that the simple sentence structure in Thai consists of subject + verb + object. However, it is subject + object + verb in Kachin and the statement always ends with the case /ai/.

For the compound sentence structure, connectors can occur at the beginning or between the two sentences in Thai. In Kachin, they can occur at the beginning, at the end or between the two sentences. For the complex sentence, both languages utilize adjective and adverb clauses as modifiers. However, these modifiers follow the noun heads in Thai, whereas they precede the noun heads in Kachin.

The computer-assisted language learning lessons were assessed to be at a good level by the experts in contents and in media techniques and production and educational technology. The efficiency of the lessons was 83.47/81.23. For the students' learning achievement, their posttest scores were significantly higher than their pre-test scores at the .01 level.

Keywords: Tagmemic, Kachin Syntax, Kachin Language, Computer Assisted Instruction

